

Drumurile neobișnuite și ciudate ale slujitorilor lui Dumnezeu

Krefeld, 03.12.1983 19: 30

Ewald Frank

Este har ca noi să putem fi iarăși aici astă seară, să-I putem mulțumi Domnului, că El ne-a păstrat, ne-a binecuvântat și avem nădejdea că am fost și pentru alții o binecuvântare. Este foarte important ca noi să nu vorbim doar de binecuvântare, ci așa cum Domnul i-a spus lui Avraam: „Eu vreau să te binecuvântez și tu să fii o binecuvântare și în tine să fie binecuvântate toate semințiile pământului.”

Un om care este din seminția duhovnicească a lui Avraam, acela va fi pentru alții o binecuvântare, chiar dacă el este într-un tren sau într-un avion, dacă predică sau ascultă, dacă el cântă sau se roagă, merge sau se oprește, indiferent ce face, acel om este binecuvântat de Dumnezeu și va fi pentru alții o binecuvântare. Acesta este unitatea de măsură cu care ne putem măsura cu toții. Dumnezeu nu ne va judeca după închipuirea noastră evlavioasă. Unii se cred așa de binecuvântați, încât crezi că ei sunt deja în slavă. Toate aceste lucruri nu contează absolut deloc. Doar realitățile, numai ce este cu adevărat existent.

Îi suntem foarte mulțumitori Domnului pentru toate căile Lui, pentru Cuvântul Lui și pentru ceea ce a făcut El. De asemenea, Îi suntem mulțumitori că suntem cu toții aici, în seara aceasta, mulțumitori unii pentru alții.

Dumnezeu are oameni pe pământ, oameni care ascultă cu drag Cuvântul Lui, care iau totul asupra lor și nu se uită la preț sau la timp, ca să poată auzi Cuvântul Domnului. Noi știm că Dumnezeu nu ne dezamăgește. Fiecare om care își pune toată încrederea în Domnul și așteaptă totul de la El, acel om va primi totul și nu va fi dezamăgit. Nouă cu siguranță nu ne va merge prea bine dacă tot facem calcule când vrem să facem ceva pentru Domnul.

Duminica trecută am relatat la Zurich, precum și miercuri seara la noi, într-un cerc mai restrâns, despre ceea ce a făcut Dumnezeu în ultima călătorie. Ați putea voi să vă închipuiți că într-un oraș adunările s-au ținut în cea mai mare biserică lutherană? Ați putea să vă închipuiți că într-un alt oraș, în Bombay, într-un institut catolic, am putut folosi o hală mare, unde am ținut adunările? Ați putea voi să vă închipuiți că un episcop presbiterian m-a rugat să vorbesc cu el în următoarea zi? El a avut numai două întrebări, iar acelea au fost cuplate una cu cealaltă.

„- Cum puteți voi să spuneți că fratele Branham a fost ultimul prooroc trimis de Dumnezeu? Și dacă este așa, de ce nu au auzit bisericile de Mesajul lui?” Acestea au fost niște întrebări foarte bune, legate una de cealaltă. Eu am deschis Biblia fără nici o problemă și doar am citit fără să spun vreo propoziție din prorocul Isaia 13, din Ioel 2 începutul, Ioel 3 sfârșitul, Maleahi ultima parte legată de ziua Domnului din 2 Petru 3:10, apoi din Tesaloniceni 5:2-3 și toate acestea legate cu Faptele Apostolilor 3:20-21. Nu știu dacă am citat toate textele biblice pe care le-am citit acolo, dar după ce le-am citit aproape pe toate, acel om care stătea față în față cu mine, s-a ridicat și mi-a spus:

„-Dumnezeu să te binecuvânteze, pentru că EL prin Cuvântul Lui mi-a dat răspunsul. Până acum mi-au vorbit numai oameni care s-au bazat doar pe prooroc. Tu ești singurul care până acum

nu a vorbit de la sine însuși, ci L-a lăsat pe Dumnezeu să vorbească. Și aceste lucruri m-au convins!”

El mi-a spus că, de fiecare dată când voi mai veni la Madras, atunci biserica lui o să fie acel loc unde voi predica. Eu, care am călătorit deja prin 83 de țări, pot să apreciez că nu există altă țară pe pământ, unde slujba fratelui Branham să fie atât de mult respectată ca în India. Este egal dacă, un episcop sau altcineva dintr-o biserică metodistă din care face parte sau dintr-o altă biserică liberă, acolo ei pur și simplu au un respect care este de neexplicat. Acel respect, noi nu îl avem, iar eu mă includ între aceștia.

Noi am primit unele lucruri ca fiind de la sine înțelese, dar Dumnezeu a făcut ceva nemaipomenit în zilele noastre și nu undeva departe, ci în tine și în mine. Dar acești oameni au auzit de adunările acelea mari din Bombay din acel timp, pentru că despre acestea era vorba în fiecare zi, în toată țara.

Toate ziarele care apăreau zilnic, au scris despre aceasta. Așa că noi, sau mai bine spus eu, am cele mai largi uși deschise din toate țările, mai ales în Asia. Suntem foarte mulțumitori lui Dumnezeu că putem să-I ducem Cuvântul la mulți oameni.

Și fraților care sunt în Mesaj am putut să le slujesc, am putut să le răspund la întrebări, iar acolo am putut să-L las pe Dumnezeu să vorbească prin Cuvânt. Cine nu face acest lucru, acela vorbește de la sine însuși și vorbește pe lângă Dumnezeu. El poate vorbi atât de mult, încât ar trebui să i se repare gura, pentru că el este consumat.

Toate acestea nu au nici un folos. Dacă Dumnezeu vorbește, atunci El vorbește prin Cuvântul Lui pe care Îl descoperă prin Duhul Lui, iar toate celelalte sunt lucruri care se duc pe lângă Dumnezeu.

A fost un timp foarte greu, în care eu trebuia să călătoresc 570 km cu taxiul pe străzile din India, pentru o singură adunare într-o biserică metodistă foarte mare, unde m-a invitat episcopul care mă cunoștea. Aceasta nu are nici o importanță pentru voi, dar asemenea străzi nu există în toată Europa. După ce ai ieșit cam 10 Km afară din Delhi, atunci începe marea nevoie, care nu se mai sfârșește deloc. Și cine a fost vreodată în Calcuta, acela își predă duhul și-I mulțumește lui Dumnezeu, pentru că poate părăsi orașul.

Cam așa arată acolo. Nimeni nu își poate închipui. Încă și astăzi, toate animalele fug libere peste tot. Acolo, cine dorește să meargă pe stradă, merge pe stradă; vaca, porcul, măgarul, boul și bivoli, toate acestea în jurul omului. Toate merg încolo și înapoi și nimeni nu-i face ceva celuilalt. Dar de fiecare dată trebuie să te obișnuiești cu asemenea lucruri.

Eu cred că am fost până acum, de 16 ori în India. Sunt foarte mulțumitor lui Dumnezeu pentru că ne-a dăruit frați care și-au păstrat capul limpede, care au rămas treji și care pot sluji altora și se ocupă acolo cu traducerea, pentru a ieși la suprafață predicile, așa cum pot ei. Nu vreau să vă ascund că suportăm toate aceste cheltuieli, este un lucru de înțeles pentru noi. La sfârșitul anului am să vă spun câteva cheltuieli pe care noi le-am făcut în acest an. Vă spun ca în acel moment să stați liniștiți în scaunul vostru, deoarece pentru unii va fi un lucru de necrezut. Dumnezeu ne ajută ca noi să-i putem ajuta pe frații care se chinuie și care nu au mijloacele necesare.

Dacă eu vă spun că astăzi se mai pun literele cu mâna ca pe vremea lui Gutenberg, atunci când s-a descoperit tiparul, poate nu mă credeți. Doar tipăriturile cele mari și redacțiile de ziare, au mașini de tipărit. Acolo mai era ordonat în diferite rafturi tot alfabetul. Tipograful are obligația să se uite la manuscrisul din față, iar cu o mână să rânduiască una lângă cealaltă, literă cu literă, până când o predică sau o carte este gata. Își poate închipui vreun om asemenea lucruri, cu mâna

să iei fiecare literă în parte și apoi s-o integrezi în rândul respectiv, pagină cu pagină, predică cu predică? Așa că noi cei care ne-am ostenit, nu putem să ne plângem, ci să-I mulțumim că putem trăi în Europa. Eu am fost în toate acele țări, dar când am fost de prima dată pe pământul Indiei, I-am mulțumit cu glas tare Domnului, spunând: „- Doamne, eu îți mulțumesc din tot sufletul meu, pentru că nu am venit pe lume în Asia sau în Africa, ci în Europa.” Da, da, mai întâi trebuie să ai 50 de ani, ca să poți pricepe ce fel de prioritate ai. Acolo sunt peste 700 de milioane de oameni, iar ei sunt născuți într-o asemenea țară. Ei vor trăi și vor muri acolo. Aceasta este soarta lor. Dumnezeu ne-a dat nouă această mare prioritate, să trăim aici într-o lume civilizată.

Într-un oraș, Vișă-Pacatnam (este un nume încurcat și pentru mine, nu-l pot pronunța așa de bine), acolo am fost invitat la o cină, pe care trebuia să o plătesc la urmă, dar aceasta nu are nici o importanță, pentru că la indieni în toate lucrurile trebuie să te scuzi. Acolo am fost singurul care am mâncat cu lingura. Doctorul cutare, episcopul cutare și pastorul cutare, toți au fărâmițat cu mâna lor dreaptă carnea, tot orezul și tot ce era acolo. Așa a fost. Exact așa cum se făcea în trecut aluatul. Ei așa au început, numai cu deosebirea că eu am terminat mai repede. Așa a fost, să trăiești încă o dată aceste lucruri.

Dar am fost foarte mulțumitor să pot vedea mulțimea de oameni care venea să audă Cuvântul și vorbirea lui Dumnezeu. Aceasta este important. Nu are nici o importanță dacă ei au culoarea pielii mai închisă sau mai deschisă. Important este ca sufletul lor să fie mântuit și să recunoască Adevărul. Așa nu vor mai avea o viață amărâtă pe acest pământ, ci o minunăție pe care nimeni nu și-o poate închipui. Chiar acum îmi amintesc că acei care aici pe pământ o duc așa de greu, aceia vor prețui într-o mai mare măsură Slava. Poate ei vor fi aceia care vor cânta puțin mai tare sau vor bate din palme. Oricum va fi, Dumnezeu a creat toate lucrurile și toate sunt făcute spre onoarea Lui.

Vreau să mai spun că vinerea trecută trebuia să călătoresc în Africa. De fapt nu am mai dorit. Trebuia să vizitez câteva țări, ca de exemplu Zair. Știți că acolo, noi am avut cele mai mari adunări din țările Africii. În unele adunări au fost peste 4000 de oameni. Ei mă așteptau acolo în 18-19 decembrie, dar cred că va fi acolo fratele Barillier, din Elveția. Așa că eu pot vizita alte țări ca și Kenia, până acolo în sud estul Africii la Windoec. Acolo voi vizita frații pentru a le vedea starea. Includeți-mă deja de acum în rugăciunile voastre.

Aș dori să vă mulțumesc din toată inima pentru că luați parte la această slujbă. Recolta o veți vedea cu siguranță doar în veșnicie. Câteodată îmi doresc ca voi să puteți vedea odată cât de covârșitor este cum acești oameni sunt copleșiți de Cuvântul Domnului.

În această seară avem în vizită, un vizitator foarte bătrân. Cu mulți ani în urmă în Catania, eu am făcut cunoștință cu fratele nostru Molura din Sicilia. De mult nu l-am mai văzut, iar astăzi este aici. Îmi doresc ca el să spună măcar o propoziție și cred că va fi în italiană. Poate este aici un frate italian, care poate să traducă bine în limba germană. Este vreun frate din Munchen? Nu! Pe moment nu văd pe nimeni. Poate vreun frate să traducă din italiană în germană, dar trebuie să folosim trei limbi? Eu aș dori să fiu ospitalier. El este un bătrân luptător al Domnului și aș dori să-i dau posibilitate să spună măcar un salut. O inimă mișcată și plină cu acest Cuvânt al lui Dumnezeu. Câte un gând trece prin mine, cu privire la ceea ce a făcut Dumnezeu, ceea ce face în acest moment și ceea ce a făgăduit El să facă.

Dar înainte de a trece în Sfânta Scriptură, haideți să ne ridicăm și să ne rugăm: Tată ceresc, noi venim în fața Ta sfântă, în Numele cel Scump și Sfânt al lui Isus. Credinciosul nostru Domn, dorim ca Tu să vorbești cu noi, pentru ca noi să avem voie să vorbim cu Tine. Doamne curăță

măinile, inimile și buzele, curăță gândurile și tot ce nu poate exista în fața Ta. Noi Te rugăm credinciosul nostru Domn, ai milă de noi, așa cum ne-ai făgăduit și ne-ai dovedit.

Doamne, așa cum fratele meu s-a rugat, ia totul de la noi toți, din această încăpere. Ia toate gândurile care vin de la dușman și dăruiește-ne o conducere clară a Duhului Tău Sfânt. Doamne, noi dorim să Te vedem pe Tine, să Te auzim, să Te trăim. Nu lăsa ca cineva să meargă din această adunare așa cum a venit. Lasă-ne să recunoaștem din nou și să fim conștienți că avem de a face cu Tine, cu Sfântul Dumnezeu, prin care noi putem sta pe aceeași treaptă. Tu ești Sfânt și Te rugăm Doamne, sfințește-ne pe noi cu prezența Ta, prin Cuvântul Tău. Curățește-ne cu Sângele vărsat al Mielului.

Doamne, lasă să treacă o epocă și să înceapă una nouă, spre cinstea și lauda Numelui Tău. Ia-ne ca prizonieri, sub ascultarea voiei Tale și dăruiește-ne har, ca să ne putem supune fiecărui Cuvânt, pentru că aceasta este voia Ta. Doamne, eu nu doresc să fie predicat doar, eu doresc să-i văd în slavă pe toți acei care au auzit Cuvântul Tău din timpul acesta. Domnul nostru credincios, fii prezent, dăruiește-ne har, ca să Te ascultăm și să Te vedem. Lăudat și proslăvit să fie Numele Tău Sfânt! Amin!

Să ne așezăm. Noi cu toții am citit și am auzit Psalmul 105. Fiecare Cuvânt pe care-l citim, ne vorbește. Întrebarea este dacă putem să-l folosim acum în timpul nostru? În 2Timotei 3:16 este scris:

"Toată Scriptura este însoțită de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună.

Dacă citim Cuvântul Lui Dumnezeu, în Psalmi sau în prooroci, în Noul sau în Vechiul Testament, noi întotdeauna Îl întâlnim pe Același Dumnezeu care a vorbit și S-a descoperit în același mod. La Dumnezeu nu se schimbă niciodată absolut nimic. Aceasta nu se poate, fiindcă El este neschimbat, așa că nici Cuvântul Lui nu se schimbă deloc. Dacă noi am citit deja Psalmul despre istoria poporului Israel, cum Dumnezeu merge pe căi de nepriceput cu slujitorii și cu poporul Lui. Despre acest lucru am scris și în Scrisoarea circulară ce va ieși în luna decembrie.

Dacă un om se gândește puțin, atunci el poate întreba: "de ce a lăsat Dumnezeu să se întâmple păcatul din Eden?" Se poate folosi expresia "De ce?" de la început și până la sfârșit, iar la urmă nu ai nici un răspuns. Adică nu „de ce?”, ci să recunoști ce a vrut de fapt Dumnezeu să facă cu noi și cu cei care au fost înaintea noastră și cum Își realizează El Planul Lui de mântuire, cu o țintă cunoscută de El.

Dacă se citește în Biblie despre Iosif, atunci el este cel mai bun exemplu dintre toți proorocii. El nu a fost întrebat de loc, iar acest lucru mă mișcă (acest lucru îl voi aduce și în scrisoarea circulară). Nici unul dintre acești bărbați ai lui Dumnezeu nu a fost întrebat dacă vrea să meargă pe acest drum pe care l-au avut de mers.

Iosif nu a fost întrebat dacă vroia să fie aruncat în groapă sau nu, dacă el vroia să fie vândut în Egipt sau nu, dacă el vroia în închisoare sau nu. Toate aceste lucruri trebuiau să vină peste el. O smerire după alta, o învinovățire după alta, până la sfârșit. Se putea întreba:

„De ce trebuie să meargă Dumnezeu cu slujitorii Lui, asemenea drumuri.”

Undeva este scrisă o propoziție, poate chiar în Psalmul acesta, dar undeva a fost scris: „Dumnezeu l-a trimis înainte ca poporul Israel să rămână în viață în timpul foametei.” Totul a fost parcurs conform Planului. El a venit în Egipt, apoi s-a făcut șef și a umplut rezervele de grâu.

Recolta a fost așa de bogată, încât a fost destul din toate. Și dintr-o dată a venit foametea. După aceea scrie acest verset minunat: „Dumnezeu l-a trimis înaintea. . .”

Dar prin atâta necaz, prin atâta dispreț, prin atâta confuzie; ne punem întrebarea: "Trebuie să fie așa?"

Da! Așa trebuie să fie. Acesta este drumul lui Dumnezeu și dacă El Însuși nu ar fi mers acest drum, atunci am fi putut muștra Lucrarea Lui cu slujitorii Săi. Poate da, poate nu. Domnul nostru a mers același drum. Fața Lui nu a mai fost ca și fața copiilor oamenilor. Nu l-a mai rămas nici un fel de smerire, l-au scuipat în față. I-au acoperit Fața și l-au băteau spunând:

„- Proorocește-ne, cine dintre noi Te-a lovit?"

Au fost drumuri ale umilinței pe care slujitorii lui Dumnezeu trebuiau să le meargă, pentru ca Domnul să fie slăvit și nu un om. Dumnezeu nu Își dă onoarea Lui nimănui. Și dacă ar rămâne așa, ca onoarea să-I fie adusă doar lui Dumnezeu, atunci totul s-a meritat.

Dacă am citi cele 42 de capitole din Iov, unde el cu toate controversile lui, cu „tot statul lui pe jar” și neuitându-se la dreptul lui, iar pe urmă vedem că a fost scris că Domnul i-a restituit totul. Da, la urmă întotdeauna a fost totul bine. Aceasta o putem spune.

Eu nu am văzut niciodată filme în viața mea, dar oamenii vorbesc despre un film cu un „sfârșit bun”, un „Happy end”, că întotdeauna sfârșitul este foarte bun. Dacă aceasta este adevărat eu nu o știu, dar la Dumnezeu așa este. Sfârșitul este bun, așa cum au fost drumurile slujitorilor și ale poporului Său. Sfârșitul a fost întotdeauna conform Planului lui Dumnezeu și toți cei care au umblat pe drumul lui Dumnezeu, pe aceia îi vom vedea din nou în slavă. Noi știm că aceasta este așa. Nu trebuie să ne mirăm, dacă trebuie să mergem printr-un necaz mic.

Un lucru este încă foarte proaspăt în inima și mintea mea. În timp ce am scris Scrisoarea circulară, m-am gândit că toți falșii prooroci sunt lăsați în pace. Cine a lăsat să curgă sângele? De la Abel și până la Zaharia, proorocii adevărați au fost uciși. Despre ce era de fapt vorba? Era vorba cumva despre Isaia? A comis el cumva o crimă sau mergea după un prooroc? Aici era vorba de un singur lucru. Acești oameni au fost purtători ai Cuvântului. Ei au făcut voia lui Dumnezeu prin Cuvântul lui Dumnezeu și au dus-o omenirii. Satan a avut doar o singură țintă, să distrugă voia Lui Dumnezeu și să facă imposibil Planul lui Dumnezeu. Așa a omorât sau a lăsat să fie uciși, unul după celălalt.

Dar Ceva nu a fost niciodată omorât, Cuvântul lui Dumnezeu, care a venit direct la acești prooroci și bărbați ai lui Dumnezeu. Cuvântul ne-a rămas și acest Cuvânt merge astăzi mai mult ca oricând. Și acest lucru l-am scris acolo.

Dacă noi ne-am deschide anumitor interpretări, atunci diavolul ne-ar lăsa în pace. Atunci noi am fi cei mai buni oameni, nimeni nu ar vorbi ceva despre noi. Diavolul ar fi ajuns acolo unde ar fi vrut el și ar fi făcut aici pe dirijorul, iar noi am fi putut cânta cu toții fericiți. Dar Dumnezeu nu pentru aceasta ne-a rânduit. Există oameni care locuiesc pe acest pământ de care aparținem și noi, care au fost rânduiți de la început ca să fie sămânță dumnezeiască, să primească Cuvântul dumnezeiesc și să se închidă la toate celelalte.

Așa cum Domnul nostru Isus Hristos a fost Cuvântul-Sămânță, curat, așa trebuie să fim și noi dacă suntem Biserica Lui, vrem să fim Cuvântul-Sămânță, curat. Despre aceasta trebuie noi să vorbim. Pentru ca Biserica să primească o inimă curățită, pentru ca Sămânța curată să nu aducă din nou produse amestecate și încrucișate, acum, la sfârșit, trebuia să vină sămânța dumnezeiască neamestecată, curată, a Cuvântului descoperit, care trebuie să fie pusă în inimi curate.

Ce folos are cea mai bună sămânță, dacă ogorul nu este bine prelucrat, dacă el nu este curățit de tot, dacă nu sunt cele mai bune mijloace? Eu cred că Domnul face ambele lucruri la timpul Lui. El are oameni care și-au pus la dispoziție toată inima. El are Mesajul care va fi primit de acești oameni. Putem începe de la Avraam și de la toți proorocii și până la Maria, atunci când acest Mesaj a ajuns la ei.

„Domnul este cu tine și tu ai găsit har înaintea lui Dumnezeu.”

S-a făcut de cunoscut că Hristos trebuia să se nască. Ce s-a întâmplat? Cuvântul a devenit trup prin făgăduința Cuvântului lui Dumnezeu din timpul acela, care a fost vorbit și primit.

Noi vom vorbi încă despre aceste lucruri, care sunt de o foarte mare importanță. Nici un amestec, ci numai Cuvântul lui Dumnezeu. Inimi curate, care nu devin o groapă de ucigași, ci care rămân prin harul lui Dumnezeu neatînse.

Într-adevăr, așa a fost în zilele Domnului, când El a umblat pe acest pământ. Erau mulți oameni care au fost sinceri pe dinafară, în exterior, dar care aveau în inima lor o peșteră de tâlhari.

Dumnezeu caută oameni după inima Lui, prin care El poate vorbi, care nu mai au propriile lor păreri, care nu vor sau nu mai pot tălmăci Cuvântul Lui. Ei încep acolo unde El începe, se opresc acolo unde El se oprește și Îl lasă pe El Însuși să vină la Cuvânt, iar ceea ce a vorbit El să o primească fiecare, deoarece acest Cuvânt are puterea creațiunii în Sine Însuși, să aducă la suprafață ceea ce a fost făgăduit de către El.

În acel moment în care Maria a primit făgăduința:

„-Tu ai primit har în fața Lui Dumnezeu și tu vei naște un Fiu”, ea a zis:

„- Cum să se întâmple lucrul acesta, eu nici nu știu de nici un bărbat?” Același lucru trebuie să-l putem spune și noi:

„- Eu nu mai știu de nici un om” Ce a spus Pavel corintenilor?

„- Voi nu mai sunteți născuți din carne. Unul ține la Pavel, celălalt la Petru, unul cu acesta, celălalt cu acela.” El a spus: „-Voi aveți păreri omenești.”

Dacă luăm aceste lucruri, le punem la timpul prezent și facem o comparație, atunci ce registru mare putem scrie și citi!

Mireasa Mielului, Biserica Dumnezeului Viu, nu-și mai dorește să audă sau să primească ceva de la un om, ci să audă foarte clar Cuvântul lui Dumnezeu. Duhul Sfânt va veni peste toți aceia care nu știu nimic de la un om, aceia care primesc doar Cuvântul făgăduit al lui Dumnezeu. Peste ei va veni Duhul Sfânt și prin ei va veni la suprafață ceea ce a făgăduit Dumnezeu prin Cuvântul Lui. Pentru mine este foarte clar acest lucru.

Dumnezeu ne-a luat deoparte de la gura tuturor oamenilor și ne-a făcut de cunoscut că: ”Omul nu trăiește doar cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura Domnului.” El a lăsat să aflăm că fiecare om este un mincinos și doar Singur Dumnezeu, rămâne Cel Adevărat. Noi am primit acest lucru, și anume că am fost puși deoparte de învățătura omenească, ca să ne punem la dispoziția lui Dumnezeu.

Atunci de ce trebuie să ne așezăm iarăși la picioarele unui om, așa ca în India, unde oamenii se așează în fața unui „guru” îmbrăcat în haine de mătase și are ceva de spus. Nu! Toate aceste timpuri au trecut. Dacă mă credeți sau nu, asupra acestui lucru, dar această atenție asupra unui om care vine dintr-o dată cu o învățătură nouă sau cu o descoperire nouă, a trecut. Aceste entuziasme vor lua un sfârșit în anul 1984, încât nu mai rămâne absolut nimic din ele.

Oamenii care au spus unele lucruri dinainte și au un anumit timp, vor sta acolo ca nebunii. Dumnezeu nu ne-a chemat să stabilim soroace și timpuri, ci să recunoaștem timpul în care trăim și să primim Mesajul prin credință și Cuvântul să rezolve în noi acele lucruri pentru care a fost trimis.

Aici, în cazul acesta cu privire la poporul Israel, a fost Iosif cel pe care Dumnezeu l-a condus pe aceste drumuri deosebite. În prorocul Isaia 11 citim de la v. 3-4:

"Plăcerea Lui va fi frica de Domnul, nu va judeca după înfățișare, nici nu va hotărî după cele auzite, ci va judeca pe cei săraci și va hotărî cu nepărtinire asupra nenorociților țării.

Aceasta nu este dată unui om, pentru că nu există un om care poate judeca. El însuși trebuie să aștepte ca Dumnezeu să judece și să aprecieze. Noi nu ne putem aprecia pe noi înșine sau pe altul, mai ales dacă nu cunoaștem situația lui.

Domnul nostru nu judecă după cele auzite sau văzute cu ochii, ci cu credincioșia, nepărtinirea și cu dreptatea Lui. Așa că noi știm că prin judecățile Lui, nu vom fi înșelați. La El toți caută adăpost și toți cei care nu se pot ajuta singuri, pot veni la Domnul. Există oameni care dintotdeauna, de când trăiesc au fost credincioși, dar există și din aceia care vin din inimă la Domnul și spun:

"- Aici sunt, ia-mă așa cum sunt. "

Dragii mei, să facem un rezumat din ceea ce am auzit în această seară. Dumnezeu Își trimite și Își conduce slujitorii Săi pe diferite drumuri neînțelese. Dacă am putea avea milă de ei și ne-am pune întrebarea:

"-De ce trebuie să fie așa? "

Eu nu știu dacă Iosif a cârtit vreodată, dacă a amenințat vreodată, dacă fost vreodată nemulțumit sau supărat pe frații lui. El a fost aruncat în groapă și așa cum a căzut, așa a rămas acolo și se încredea în Dumnezeul Său. Așa cum a fost scos afară, tot așa mergea pe calea lui mai departe. Nu este scris în Biblie că ar fi cârtit vreodată împotriva lui Dumnezeu sau împotriva oamenilor. În adâncul interiorului său, el a știut că Dumnezeu are un anumit plan în toate aceste lucruri. Și aceasta i-a dat destulă putere să stea cuminte acolo jos în groapă, fără să dea cu pumnul și să gândească: „-Dacă eu voi ieși de aici afară, atunci eu le-o voi plăti!” El a ieșit afară și a mers cu ceilalți în Egipt. Dumnezeu a condus totul în felul acela.

Dacă dorim sau nu, chiar cu Domnul nostru trebuia să fie așa, ca iudeii să-L respingă, ca noi cei dintre națiuni să putem fi aduși înăuntru. Așa a fost spus deja de către prorocii Isaia și Osea:

„Cei care nu sunt poporul Meu, vor fi numiți fii ai Dumnezeului celui Viu”.

Toate aceste Scripturi, trebuiau să se împlinescă. Noi putem să ne întrebăm astăzi despre poporul lui Israel: ”De ce ați făcut asemenea lucruri?” Și despre toate celelalte timpuri și poate chiar despre timpul nostru ne putem întreba: ”De ce trebuie să fie totul așa?”

La sfârșit noi vom înțelege foarte bine. Chiar dacă a părut ca nu are nici un sens, totuși, un sens a avut și acela este cel mai mare: Dumnezeu face un sfârșit fiecărui amestec și El a făcut un fundament pentru un nou început. Dacă acesta a fost în Planul lui Dumnezeu, de ce să ne împotrivim? Voi nu sunteți în pantofii unui Iosif sau ai vreunui alt bărbat care trebuia să meargă drumuri deosebite și de aceea voi mai puteți fi foarte mulțumiți.

Dumnezeul nostru are un Plan minunat pe care El îl va aduce la bun sfârșit. Aceste lucruri pot să ne pară așa de imposibile, dar la Dumnezeu totul se armonizează, totul corespunde, una cu cealaltă. Toate proorociile pentru ultimul timp, totul trebuie să se împlinească. Aceasta am spus-o de foarte multe ori și de aceea noi ne odihnim în Dumnezeu, în Cuvântul Său. Chiar dacă noi vom fi aruncați în groapa cu lei sau în altă groapă, totul este trecător. La sfârșit, Dumnezeu se va arăta Minunat. Și nici unul care și-a pus încrederea în El, nu se va face de rușine.

Doar nu este scris: ”Uitați-vă la începutul sau la mijlocul felului lor de viețuire”, ci este scris:

”Uitați-vă la sfârșitul lor” De acesta depinde totul. Mulți au făcut un început bun. Aceasta nu le-o poți lua. Începutul bun nu este de folos nimănui, dacă nu este și sfârșitul bun. Cu Dumnezeu totul va fi bine. Toată joaca, toată încrederea în noi înșine, fiecare siguranță în sine, toate acestea ne-au fost luate. Noi suntem ancorați și numai în El ne putem încrede. În El poate să se odihnească puterea noastră, pentru că nu am avut încredere în noi înșine, ci în Dumnezeu, care a vorbit cu noi.

El nu judecă după cum aude, ci El judecă drept și după dreptate, iar pe ai Săi, El îi judecă pe baza a ceea ce s-a întâmplat la cruce, la Golgota. De fapt pe baza că ei au fost deja judecați cu Hristos și în Hristos. Prin harul Dumnezeului nostru, noi am fost deja răstigniți cu El, am murit cu El, am fost îngropați cu El și am înviat cu El. Drumul mântuiților este același cu drumul Mântuitorului. Aceasta noi o vom mai accentua. Acesta este punctul despre care este vorba. Mântuitorul a venit prin pânțele unei fecioare. Cuvântul făgăduinței a devenit trup. Duhul a adus-o la suprafață ca viață. Același lucru se va întâmpla acum, la urmă, cu Biserica Dumnezeului celui viu.

Doar Cuvântul lui Dumnezeu și Mesajul lui Dumnezeu a rezolvat-o la mine și la tine și la tot poporul lui Dumnezeu, pentru care a fost trimis. Așa ca atunci când Cuvântul a fost trimis ca să Se nască Mântuitorul nostru, așa a fost trimis acum Cuvântul, ca noi mântuiții să putem fi născuți din El.

Voi știți că Mireasa trebuie să se nască din Biserică. Sămânța este pusă în Biserică, dar ceea ce se naște din ea, este sămânța dumnezeiască. Se va descoperi că toți acei care sunt din Dumnezeu nu mai vor să audă și să creadă decât: ”Așa vorbește Domnul”, din Cuvântul lui Dumnezeu. Eu o cred cu toată convingerea că Dumnezeu așa a vrut, ca să ne aducă înapoi la acest Cuvânt original, la sămânța dumnezeiască, să fie o recoltă dumnezeiască în acest timp de sfârșit când Dumnezeu ne va dăruia har.

Iar la urmă vom avea voie să ne uităm înapoi și să spunem:

„- O, Doamne, toate drumurile Tale au fost minunate. Eu aș dori să le merg cu plăcere încă o dată, numai ca să ajung la țintă”.

Cu siguranță o va face Dumnezeu cu noi și vom vedea Fața Lui, fiindcă I-am dăruit Lui și Cuvântului Său o credință deplină. Dumnezeu să ancoreze aceasta foarte adânc în noi și un sistem de alarmă, care să ne alarmeze imediat dacă cineva vine și spune ceva ce nu corespunde Cuvântului lui Dumnezeu. Acest lucru Dumnezeu să ni-l dăruiască prin har, pentru că El o poate face, și tot El ne va și păzi. Lăudat și proslăvit să fie Numele Său minunat! Amin!

Haideți să ne ridicăm și să ne rugăm:

Tată ceresc, din toată inima Îți mulțumesc pentru scumpul și sfântul Tău Cuvânt. Dumnezeule credincios, cine suntem noi de putem sta adunați aici în fața Ta? Credinciosule Domn,

noi nu vedem și nu auzim pe nimeni în afară de Domnul Isus. Îți mulțumim pentru toți prorocii, pentru toți apostolii, pentru toți slujitorii Tăi.

Dar pe munte unde S-a schimbat la față Isus, în prezența Ta, dacă vom fi înveliți în slavă, atunci Te vedem și Te auzim numai pe Tine. Oh, Haleluiah!

Ție, Scumpul Miel al lui Dumnezeu, care ai făcut atâtea pentru noi să fim mântuiți, iar acum să fim scoși afară din fiecare eroare, să ne despărțim și să ne pună la dispoziție totul, pentru că Tu ai în Plan ceva deosebit pentru noi. Doamne, nu mai lăsa să se spună în mijlocul poporului Tău ”ai auzit ce a spus fratele cutare?”. Doamne, fă un sfârșit tuturor vorbelor ca acestea.

O, Doamne, de am avea doar o singură mărturie, și aceea să fie mărturia lui Isus. Și mărturia lui Isus este Duhul proorociei. Doamne credincios, noi am fost puși în această proorocie, noi facem parte din acest sfârșit al istoriei de mântuire și Îți mulțumim pentru aceasta. Oh, Doamne!

Doamne, nu că o spunem doar în cuvinte, ci pentru că de fapt așa este. Tu ne-ai descoperit Cuvântul Tău. Tu ne-ai descoperit Planul Tău, Tu ne-ai descoperit tainele Tale și noi mai putem mărturisi. Tu ne-ai ținut ca să nu ne îndepărtăm de la drumul și de la Cuvântul Tău.

Doamne credincios, Cuvântul Tău este rânduit pentru poporul Tău, iar poporul Tău pentru Cuvântul Tău. Ajută-ne să recunoaștem aceasta până la ultima consecință și să vină asupra noastră, încât să facem așa spre cinstea și proslăvirea Numelui Tău.

Doamne credincios, inima mea este mișcată ca să-Ți mulțumească pentru tot ce ai făcut până acum. În țara noastră și în țările vecine, în Europa, în Asia, în Africa, pe toate cele cinci continente, Tu ai vorbit și ai lăsat ca acest Cuvânt al Tău să fie predicat. Ne-ai dăruit har, ca să avem parte la împărțirea și la dăruirea hranei Tale spirituale.

Doamne, aceasta ne face să ne aruncăm înaintea feței Tale, în praf. Tu ai fi găsit mulți din acei milioane și miliarde de oameni, care ar fi vrut să meargă. Doamne, Tu nu ne-ai întrebat, Tu ai ordonat cu voce tare și ai spus:

”Eu te voi trimite în alte țări ca să predici Cuvântul Meu!” Haleluiah!

Eu Îți mulțumesc, Doamne credincios! Să nu vină niciodată pe buzele mele, în timpul propovăduirii, nimic în afară de Cuvântul Tău Sfânt de la Tronul Tău.

Binecuvântează scumpul nostru oaspete din Sicilia, binecuvântează-l pe fratele nostru scump Molura. Și el a mers prin unele ruperi de inimă, prin câteva neînțelegeri. Acum Tu l-ai adus aici, mângâie-l Tu, împrăștează-l Tu, pune-l în picioare și folosește-l Tu pentru alții. Da, binecuvântează-l și să-l faci o binecuvântare pentru alții.

Doamne credincios, același lucru fă-l și cu noi toți prin har. Doamne, eu Îți mulțumesc pentru fiecare frate, pentru fiecare soră, pentru toți cei care și-au încredințat viața lor Ție. O, Doamne, timpul ia sfârșit. Ultima Ta vorbire, s-a făcut de cunoscut poporului și oamenilor. Doamne, noi Te rugăm să îi mai chemi și pe alții afară. Iar dacă este cineva, care încă nu a primit răspunsul de la Tine, Doamne credincios, fă-o acum. Dăruiește-le răspunsul, ca toți să aibă siguranța, că aici nu suntem într-un program omenesc, ci am fost introduși în Planul lui Dumnezeu.

Oh, Doamne, dacă ar primi și primul și ultimul în inima lui, ca o descoperire dumnezeiască, că Tu ai ordonat, ai condus și ai vrut să fie așa. Noi ne punem la dispoziția Ta. Ia-ne și binecuvântează-ne din bogăția harului Tău, în Numele lui Isus.

Amin!